

Sygn. I 1 C 45/20 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 sierpnia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ilona Będzkowska

Protokolant: Aleksandra Grabowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 03.08.2020 r. w G.

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w M.

przeciwko

M. B.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w M. na rzecz pozwanej M. B. kwotę 917 (dziewięćset siedemnaście) zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 900 (dziewięćset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I 1 C 45/20

UZASADNIENIE

Powód (...) SA z siedzibą w M. wniósł o zasądzenie od pozwanej M. B. kwoty 2586,13 zł, wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

Uzasadniając swoje żądanie podał, że jest nabywcą wierzytelności przysługującej wobec pozwanej na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 21 lutego 2019 r. z pierwotnym wierzycielem pozwanej spółki (...) z siedzibą w W.. Zgodnie z postanowieniami umowy pożyczki strona pozwana była zobowiązana do zwrotu dochodzonej kwoty do dnia 13 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym wydał nakaz zapłaty, od którego pełnomocnik pozwanej wniósł sprzeciw. Wnosząc o oddalenie powództwa w całości, zarzucając brak legitymacji czynnej powoda, kwestionując zawarcie przez pozwaną umowy pożyczki, nieudowodnienia roszczenia powoda co do zasady i wysokości.

/ pozew k. 3 – 5, nakaz k. 6, sprzeciw k. 7 – 8/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód zawarł umowę cesji z (...) sp. z o.o. siedzibą w W. dnia 21 lutego 2019 r. Umowa cesji zawierała załączniki w tym załącznik nr 3 z listą wierzytelności, które zostały nabyte. Pełnomocnik powoda dokonał wyciągu z tego dokumentu

i opatrzył go potwierdzeniem za zgodność z oryginałem. Pod pozycją 1820 zostały wskazane numer pożyczki, numer klienta, imię i nazwisko, numer PESEL, data okazania, data zawarcia umowy, kwota zadłużenia.

dowód: umowa cesji z dnia 21.02.2019 z załącznikami – k. 31-42; wyciąg z załącznika nr 3 k. 43 - 46

W wydruku umowy ramowej pożyczki jako dane osobowe pożyczkobiorcy zostały wymienione dane osobowe pozwanej, jako pożyczkodawca została zaś wskazana (...) sp. z o.o. w imieniu której działał pośrednik (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. Na podstawie tej umowy miała zostać zawarta umowa pożyczki nr (...) na podstawie, której miała zostać udzielona kwota pożyczki 1800 zł. Pożyczka była nieoprocentowana. Prowizja za udzielenie pożyczki 450 zł. Okres spłaty pożyczki to 30 dni.

dowód: wydruki zatytułowane: umowa pożyczki– k. 48 - 53

Sąd zważył, co następuje:

W świetle powyższych ustaleń przedmiotowe powództwo podlegało oddaleniu, wobec przede wszystkim braku legitymacji czynnej powoda. Rozstrzygając w powyższy sposób Sąd miał na uwadze, iż żądanie pozwu powód wywodził z faktu zawarcia przez pozwaną w dniu 14 marca 2018 r. pożyczki krótkoterminowej, której pozwana miała nie spłacić.

W rozpatrywanej sprawie pozwana zakwestionowała przede wszystkim by powód miał uprawnienia do dochodzenia kwoty wynikającej z umowy pożyczki. Sąd przede wszystkim zbadał zarzut braku legitymacji czynnej powoda jako najdalej idący. Podstawowy zarzut, który w ocenie Sądu jest słuszny, polega na tym, że o ile powód wykazał, iż ze spółką (...) zawarł umowę cesji to nie wykazał, że nabył wierzytelność pochodzącą z konkretnej umowy, tj. zawartej przez pozwaną. Pełnomocnik powoda, nie przedłożył potwierdzonego za zgodność z oryginałem dokumentu prywatnego w postaci załącznika do umowy cesji, wbrew twierdzeniom zawartym w piśmie z dnia 3 lutego 2020 r. a samodzielnie sporządził wyciąg z tego dokumentu ograniczając się do wykazania jedynie pozycji 1820 tego załącznika i 3 pustych stron z liczącego w sumie kart 141 oryginału dokumentu i potwierdził go za zgodność z oryginałem. Pełnomocnik może potwierdzać dokumenty za zgodność z oryginałem, ale nie ma uprawnień do potwierdzenia za zgodność z oryginałem wyciągu. Uprawnienie do potwierdzania za zgodność z oryginałem wyciągu z dokumentów ma na podstawie art. 96 pkt 2 prawa o notariacie wyłącznie notariusz.

Pozwany skutecznie zatem podważył uprawnienie powoda do wystąpienia przeciwko z nim pozwem na podstawie umowy zawartej z pierwotnym wierzycielem.

Pozwana zaprzeczyła także by wiązała ją umowa z pierwotnym wierzycielem. Także ten zarzut okazał się skuteczny, albowiem powód nie sprostął wykazaniu, iż pozwana zawarła umowę ze zbywcą wierzytelności. Powód przedstawił jedynie szereg wydruków, nie potwierdzonych za zgodności z oryginałem. Podkreślić należy, iż posłużenie się niepotwierdzoną kserokopią jako środkiem mającym posłużyć ustaleniu treści pisemnego dokumentu uznać należy za dopuszczalne tylko wówczas, kiedy z przyczyn faktycznych uzyskanie dostępu do oryginału lub wypisu lub odpisu funkcjonującego na prawach oryginału nie jest możliwe dla strony, a także dla sądu. Wówczas nie zachodzi niebezpieczeństwo obejścia przepisów o prowadzeniu dowodu z dokumentów (por. postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 26 listopada 2014 r., III CSK 254/13 oraz Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 7 marca 2018 r., V ACa 277/17, LEX 2473752). Okoliczność taka nie miała jednakże miejsca w niniejszej sprawie, skoro powód na nią nawet nie wskazywał, a nadto brak było uzasadnionych podstaw do przyjęcia, iż uzyskanie oryginałów tych dokumentów było dla powoda niemożliwe.

Wskazać również należy, że w przypadku składania oświadczeń w formie elektronicznej, po wydrukowaniu treści oświadczenia złożonego w formie elektronicznej sam wydruk nie pozwala na ustalenie i zweryfikowanie podmiotu, od którego pochodziło oświadczenie złożone drogą elektroniczną. Stąd, jeśli taki wydruk zostaje użyty w celach dowodowych, to powinien zostać poświadczony przez osobę, która go sporządziła. Podpis elektroniczny nie jest bowiem przenoszony na taki wydruk. Ponieważ zaś przedstawione przez powoda wydruki, nie zostały przez nikogo poświadczone w zakresie zgodności nawet z treścią oświadczenia złożonego w formie elektronicznej, tym samym

ich moc dowodowa sprowadzała się jedynie do maszynowego odzwierciedlenia treści oświadczenia elektronicznego, jednak nawet bez możliwości ustalenia przez kogo faktycznie i kiedy to elektroniczne oświadczenie zostało złożone. Powyższe uniemożliwiało uznanie tych wydruków nawet za dowód będący dokumentem prywatnym. Co więcej powód przedłożył wydruk dotyczący przelewu kwoty 1 gr, który stanowić miał akceptację warunków umowy. Przelew ten został dokonany w dniu 28.12.2016 r. Nie sposób uznać, że stanowi on zgodę na warunki umowy z dnia 14.03.2018 r., dowód ten odnosi się do umowy o numerze (...), podczas gdy powód dochodzi należności z umowy nr (...).

Skoro więc powód nie wykazał powyższych okoliczności, to przyjąć należało, iż tym samym to on uchybił jednej z podstawowych zasad postępowania cywilnego określonej w dyspozycji art. 6 kc, a mianowicie obowiązku udowadniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne.

Zdaniem Sądu, niewątpliwie to rzeczą powoda było dążenie do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów na poparcie żądania zawartego w pozwie. W rezultacie wszelkie zaniechania podejmowania takich działań przez stronę powodową, jej ewentualne zaniedbania i przeoczenia, musiały pociągnąć za sobą niekorzystne dla tej strony skutki procesowe.

Mając powyższe na uwadze powództwo, jako nie udowodnione, zostało oddalone w pkt. I wyroku w oparciu o przepis art. 6 kc a contrario w zw. z art. 720 § 1 kc a contrario .

W konsekwencji powód, jako strona przegrywająca został zobowiązany do zwrotu pozwanemu poniesionych przez niego kosztów procesu w kwocie 917 zł, na kwotę tę składa się wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 900 zł i koszt opłaty od pełnomocnictwa.